

Utställningens titel

Here's looking at you curated by Hoyte van Hoytema

Placering/Plats

Sven-Harrys konstmuseum

Produktionstid/Visningstid

27.2-19.5 2019

Budget

399 815 kr

Kontaktperson, mailadress och telefonnummer

Emelie Sandahl, emelie@sven-harrys.se, 076 133 82 66

Beställare/Producerande verksamhet

Sven-Harrys konstmuseum

Utställningsteam

Dragana Kusoffsky Maksimović

Joshua Webber

Hoyte van Hoytema

Emelie Sandahl

Hasselbladsstiftelsen

Berättelse/Dramaturgi

En av världens främsta filmfotografer, Hoyte van Hoytema, bjöds in som curator för att tolka stillbilder från Hasselbladsstiftelsens samling med 3000 fotografier av världens främsta fotografer. Hoyte gjorde ett systematiskt urval, helt oberoende av vem som fotograferat, där resultatet blev 198 fotografier av 99 fotografier där fokus i bilden var subjektets blick. Som utgångspunkt utgick Hoyte från blicken och det intima och dynamiska förhållande som uppstår mellan betraktaren och det avbildade subjektet. Besökaren leddes in i utställningen av olika blickar, istället för att betrakta blev besökaren den betraktade. Fotografierna ordnades utifrån den riktning blicken fick kontakt eller ej med besökaren och skapade ett experimentellt växelspel; ögon som ömsom konfronterade, ömsom undvek betraktaren.

Metod och Gestaltning

Placering av fotografierna skedde på plats med Hoyte för att se hur blickarna samspelade. Hans önskan var att ögonlinjen i fotografierna hade den genomsnittliga ögonhöjden på 152,4 cm, till skillnad från en klassisk hängning där man hänger utifrån mittpunkten. Vi ville åstadkomma en upplevelse och inte en uppvisning av fotografier där varje enskilt fotografi blev en pjäs i en installation. Verksskyltar valdes bort för att förstärka bilden, blicken och upplevelsen.

Det första man möttes av var en fristående vägg med fotografier där endast ryggen visades vilket inte upplevdes så inbjudande. Till vänster i samma rum var alla blickar i fotografierna riktade åt vänster och ledde mot samma punkt med mittlinje 152,4 cm vilket motsvarades av den högra väggen där blickarna istället riktades åt höger mot samma punkt med höjden 152,4 cm. Gemensamt för dessa fotografier var att blickar ledde in till den stora konsthallen.

Första utställningsrummet: Baksidan av huvuden, blickar åt vänster och höger. Foto: Johan Eldrot

I den stora konsthallen hängdes fotografierna på väggarna och placerades på fristående stativ vilket gjorde att man kom mycket nära och mötet blev än mer kroppsligt. Med stirrande blickar ville vi uppnå en mer mänsklig konfrontation. Att bli utstirrad i konsthallen gjorde att besöket upplevdes intensivt samt vände på vem som blev betraktad. Stativen specialtillverkades till utställningen för att kunna användas både som fram- och baksida samt vara säkra.

Stora konsthallen: Konfronterade. Foto: Johan Eldrot

På våning fyra var blickarna undvikande eller dolda. Fotografierna var få men starka. Även här hängdes de utifrån höjden 152.4 cm. Just för att de var så få fotografier samt att blicken var dold tillät detta rum en

lugnare upplevelse och var samtidigt en kontrast till övriga rum. Här kunde även viss frustration uppnås då besökaren sökte kontakt med fotografiets subjekt.

Våning 4: Undvikande/gömda blickar. Foto: Johan Eldrot

Museet vågar påstå att en liknande fotografisk utställning inte producerats tidigare just för sitt nya sätt att visa och presentera fotografi. Høyte förde in sitt sätt att förhålla sig till blicken som filmfotograf och gav därmed besökarna en unik upplevelsen där de fick utforska fotografiet som medium i en utställning som skulle upplevas och inte bara ses.

Foto: Johan Eldrot

Publikvänlighet

Programpunkter och exklusiva filmvisningar arrangerades vilket blev en förlängning av utställningen som gav en ny publik.

Niclas Östlind, curator, fil. dr. i fotografi och universitetslektor pratade om hur betraktandet av ett fotografi sker och vad kameran synliggör eller döljer och vad det beror på samt vilka olika positioner och relationer som fotografin skapar. Regissören Tomas Alfredson och filmklipparen Dino Jonsäter diskuterade att upplevelsen av en bild många gånger är intimt förknippad med den tid vi betraktar den. Men vad händer när vi inte längre själva styr över hur länge vi kan titta på en bild.

Foto: Emelie Sandahl

Urval press:

Modellskiss av Hoyte

